

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poštanicah“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večerke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nanski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Pomagajmo si sami!

Kdor si sam ne pomaga, ma tudi Bog ne more pomagati! Bog je ustvaril na zemlji toliko potrebnih in koristnih reči, da bi se ob njih lahko dobro godilo vsem ljudem. Stvarnik pa teh reči ni ljudem razdelil, niti s prstom pokazal jim, kako naj jih rabijo in si jih v prid obračajo, ampak dal jim je um, s katerim morejo ustvarjene reči preudarjati, in spoznati kako bi jim mogle koristiti.

Mnogo ljudi križem rok toži, da jim Bog ne da, kot je dal drugim; pa ne pomislijo, da imajo tudi oni, kot drugi, od Boga um, s katerim si drugi pomagajo in si pridobivajo ustravjenih pripomočkov.

Komur se slabo godi, kriv je sam. Neumen je, kdor čaka, da bi mu pečene ptice same letele v usta in da bi mu Bog denar v žep sul ali pa ga za lase v nebesa vlekel. Sam si mora pomagati, kdor hoče, da mu bode pomagal Bog.

Prav tako si moramo tudi sami prizadevati, da dosežemo pravice in dobrote, katere je naš presviti cesar svojim narodom in nam Slovencem priznal v XIX. členu državnih osnovnih postav.

S tem členom smo Slovenci dobili pravico do narodne enakopravnosti, to je, da smemo narodnost vzbujati in gojiti, ter da se lahko pritožimo, ako se nam ta krati in zatira. A da bi vlada nam enakopravnost kar sama ob sebi zviševala in jo naši malomarnosti ponujala, bilo bi ravno tako nespametno pričakovati, kakor da nam bi Bog kar pečene ptice v usta deval. Izvrševalce naše narodne enakopravnosti smeli bi primerjati trdovratnim dolžnikom, ki se ne udajo in ne spolnijo dolžnosti brez pritožbe in postavne sile; pritoževati in pritiskati moramo tedaj s pestavnimi sredstvi, ako hočemo kaj doseči.

Vladni operat nam ni toliko naklonjen, da bi z godernjanjem za hrbtom in z besedovanjem v časopise zavitim od njega dosegli narodno enakopravnost. Ako hočemo to doseči, moramo povsod in odločno kazati, da se naše narodne enakopravnosti zavedamo in da jo visoko cenimo ter moramo pri vsaki priliki stanovitno tirjati, da se nam tudi spsnli. Dokler ne postopamo tako, ne kažemo zrelosti za narodno enakopravnost in dokler nismo za njo zreli, misli vlada, kar ima tudi prav, da je nismo vredni, ker bi je ne znali vporabljati; zato nas vlada iz previdnosti pusti, da si moramo pravice postavnim potom sami priboriti.

LISTEK.

Družba sv. Mohora v goriški nadškofiji l. 1887.

Spisal P. M.

X.

DEK. ŠT. PETER.

1. Št. Peter je tudi letos zopet napredoval za štiri ude. Imajoč 45 udov, je nekaj čez 4 od sto; za 10 od sto jih treba 110. — Tako naprej, ali morda še nekoliko hitreje, ne bi škodilo — bo uže!

2. Vertojba si je pridobila letos samo enega uda, vendar jih ima skoro 5 $\frac{1}{2}$ od sto. Za 10 od sto jih treba 140. Poskusite še nekoliko dalje!

3. Pervačina, če tudi večja od Vertojbe, ima vendar 5 udov manj, namreč 70, kar ni niti 5 od sto. Drugače je to precej dobro, ali za Pervačino le premalo. Ako vzamemo, da je Pervačina imela predlanskim 63 udov, letos samo 70, če tudi si je letos dva pridobila, imamo malo upanja, da bi kodaj dospeli do 10 od sto, kar bi bilo 150 udov.

4. Renče pa so v sramoto dekaniji Št. Peterški! Od 42 udov so letos zgubile petorico; imajo komaj 2 $\frac{1}{2}$ od sto. To je za Renče malo več, ko nič Slabo spričevalo! Ako primerjamo okoliščine, lahko rečemo, da so Renče med zadnjimi kraji! 165 udov bi trebalo za 10 od sto. Ali jih bodo Renče kodaj imele?

Vladi moramo pri uradnih pokazati, da se svoje narodnosti zavedamo ter da smo je vredni in da jo hočemo imeti. Uradnija je težišče, „contrum“ za našo narodno enakopravnost. Dokler ne zahtevamo, da bi se nam slovenski uradovalo, ostane sve drugo naše prizadevanje le mahanje v zrak in luknja v vodo. Nespametno je se nadejati, da nam bodo uradniki sami ob sebi pričeli slovenski uradovati, ker stari niso tega vajeni in jim je težko, mlajši, ki so tega zmožni, pa zaradi starih ne, dokler jih stranke k temu ne prisilijo.

Da zavedne stranke lahko zahtevajo, da jim uradnije slovenski pišejo, dokazuje nam slednji slučaj:

Sodnija v Konjicah rešila je neko slov. prošnjo posojilnice v Celju v nemškem jeziku. Zoper to se je slednja pritožila pri pravosodnem ministerstvu, katero je Konjiško sodnijo koj pozvalo, da se ima opravičiti, zakaj je tako ravnala ter jej je potem izreklo grajo rekeč, da je minister z obžalovanjem opazil, da je sodnija nepostavno postopala. Tudi pričakuje, da se bodo sodnija v bodoče strogo po obstoječih postavah in naredbah ravnala, t. j. slovenske vloge slovenski reševala. —

Se ve da zahtevati moramo to le s primerno besedi in postavnim potom, pri katerem se sicer ni treba ustati, batl in z vsem zadovoliti, a robotoga ponašanja s moramo vsekako ogibati, ker to pokvari vse.

Ako zahtevamo slovensko uradovanje, dosežemo s tem tudi vse druge enakopravnostne pravice, posebno pa slovenske šole, ker te bodo zaradi slovenskega uradovanja neobhodno potrebne.

Torej sami si moremo in moramo pomagati, ako hočemo, da nam bo pomagano!

Deželni zbor.

IV. seja 12. decembra ob 5. uri popoldne.

Potrdi se zapisnik poprejšnje seje. Predsednik naznani peticije, ki so došle po zadnji seji ter odmeni po njih vsebini nekatere posebnemu odseku, kateri se peča z revščino posestva, zadetega po slabi letini, nekatere pa peticijskemu odseku.

Poslanec Dr. Rojic predlaga, naj se peticija polit. društva „Slovenski jez“ podana v namen, da bi se namestil nadzornik goriški bolnišnici milosrdnih

5; Vogersko si je k 20 pridobilo letos enega uda, a nima jih niti 3 od sto ne. Renčam naj podá rokó! Za 10 od sto treba je 76 udov. Kar smo rekli o Renčah, velja tudi v Vogerskem, izimši, da Vogersko ne gre rakovo pot.

6. Bilje vže hitreje napreduje, pridobivši si k 50. še devetorico; pri vsem tem nema čez 3 od sto. Za 10 od sto treba 197 udov. Ako bude tako napredovalo, bi bilo nekaj upanja.

7. Miran je uže boljši, se skoro 4 $\frac{1}{2}$ od sto. K lanskim 72 udom je pridobil trojico. Polagoma dospé do 10 od sto, da bode imol 172 udov.

8. Sovodnje je še boljše, imajoč saoro 5 od sto. Pridobivši si letos dvojico, ima 60 udov; za 10 od sto jih treba 66. Če ne teče, da vsaj kaplja.

9. Gradišče pa nadkriljuje svo dekanijo. Lani je bilo sicer zgubilo od 30 udov trojico, od katerih je letos pridobilo le dvojico, a vendar jih ima 7 $\frac{1}{2}$ od sto. Zopet jasen dokaz, da je mnogo ležeče na poverjeniku; rekli bi, da več, kakor na ljudstvu! Za 10 od sto manjka samo 13 udov.

Gradišče je najboljše v dekaniji; Renče najslabjše. Čudno! Ako bi bilo narobe, bi ne bilo čudno — tako pa je res! Vsa dekanija ima čez 4 od sto.

XI.

DEK. TOLMIN.

1. Tolmin je letos tako padel, da ga mora biti res sram. 35 udov manj kot lani ni šala. Letos jih ima 189, ali dobrih 4 od sto. Po tej poti pride-mo kmalu do ničle, ne pa do 10 od sto, ali 463 u-

bratov in zreden zdravnik za blazno — izroči posebnemu odsoku 7 udov. — Ko se glasuje — ostane ta predlog v manjšini; proti so glasovali vsi ital. poslanci.

Predsednik omeni, da se v spodnje avstrijskem dež. zboru nekteri poslanci sprožili misel, da bi bilo lepo, ako bi tudi tamk. dežela prihitela na kak način na pomoč siromašnemu prebivalstvu tistih stranij goriške grofije, ktere so najhuje tepeno po slabi letini. Ta stvar je izročena v razpravo finančnemu odseku omenjenega zbora. — Predsednik predlaga, naj bi dež. zbor naročil svojemu odboru, da izrazi iskreno zborovo zahvalo onim plemenitim možem, kateri so se v spodnje avstrijskem zboru spomnili nesreče naših deželanov. Vsi poslanci ustanejo v znamenje pritrjenja.

Ko so prestopi na dnevni red, razloži poslanec Ivančič nagibe v podporo svojega predloga o premembah §. 55. dež. postave 6. maja 1870 št. 80 dež. zakona. On pravi, da so posebno nekteri okraji preobloženi s stroški za potrošične javnih ljudskih šol in ker je malo obrtnij, pada celo bremé na posestvo. Od tod izvira v prvi vrsti mrznja naših kmetov proti ljudskim šolam, ker morajo za nje preveč plačevati. Toda stroškov te vrste so dolgo ne bo konca, ker je treba ustanoviti še mnogo šol, da se zadosti zahtevam postave in zgraditi še mnogo šolskih poslopij. V založbo teh stroškov, meni govorek, naj bi se pritegnila tudi užitnina, pa prodaja piva in žganjin. Pa na užitnini ma še ni toliko; marveč meri njegov predlog največ na to, da bi se dobro obložila ona strupena pijača, ktera je v veliko duševno in gmetno kvar našemu kmečkemu prebivalstvu in našim obrtnikom. On želi, da bi se z davščino za žganje pospeševalo ljudsko šolstvo ter se tako ustavlil strupu najizdatniši protistrup. Ivančičev predlog se izroči pravnemu odseku v obravnavo.

Po predlogu finančnega odseka (poročevalec Dr. Maurovich) potrdi zbor račun deželnega zaloga za leto 1886. in po predlogu dež. odbora (poročevalec Dr. vitez Tonkli) se dovoli nektorim občinam pobiranje doklad in davščin za l. 1888.

V. seja 13. decembra ob 4. uri popoldne.

Ko se potrdi zapisnik poprejšnje seje, naznani predsednik peticijo ajdovske občine za podporo, s katero želi uravnati potok Lokavšček. Ta vlogu se izroči peticijskemu odseku.

Zbor vzame na znanjo telegrama, sporočena po dež. glavarji, s kterima sta spoduje avstrijska dež.

dov. Naj bi se skušalo prihodnje leto popraviti letošnju zgubo.

2. Volče sice še precej dobro napredujejo, pridobivši si k 69 še 9 udov, a imajo jih vendar le 4 od sto. Za 10 od sto jih treba 188. Le tako naprej!

3. Sv. Lucija, zgubivša lani 8 udov, je bila letos toliko prdna, da ni našla samo vse zgubljene, ampak še celo 5 novih. Pri vsem tem nima več ko 3 od sto. Le malo! Kedaj jih bo 169 ali 10 od sto? Letošnja pot je prava pot; le po njej dalje, a ne prestopiti na lansko!

4. Idrija pri Bači tudi ne ve naprej. Predlanskega števila 18 ne more doseči, če tudi je letos dvojico pridobila. Dobri 3 od sto niso Bog ve kaj. S takim cincajem ne dospemo do 10 od sto, za katere je treba 50 udov.

5. Spodnja Tribuša je tudi res jako pod gorenjo sestro. Gorenja sestra ima skoro 8 od sto, spodnja niti 4 $\frac{1}{2}$ od sto. Tako blizu in tak razloček — čudno! Kdor ne napreduje lepše, kakor spodnja Tribuša, koja si v dveh letih pridobi k 18 udom le onega, nima dosti upanja, da dospé do 10 od sto, ali 80 udov. Ako bi se ljudstvo nič ne množilo, bi rabila Sp. Tribuša nič manj kot 130 let, da po sedanjji poti dospé n. pr. do Jagersč! In vendar ni več ko dobri dve uri hoda. Taka hoja ni Trebušanom na čast! Šo polž bi prej prišel!

6. Št. Vidška gora pa je zmrczila; kajti niti lanske leto zgubljena uda ni mogla zopet pridobiti, 36 udov je malo čez 2 od sto; za 10 od sto

poslanca Dumba in Suess izrasila svojo zahvalo za blagohotno priznanje, javljeno v zadnji seji.

Na dnevnem redu so tri poročila dež. odbora in štiri poročila finančnega odseka. Poročevalce je edini Gasser.

Deželnemu odboru se dovoli absolutorij za dne podeljeni podpori in sicer za 1000 gld. dovoljenih pogoreloem v Lazcih na Cerkljanskem in 260 gld. košarski šoli v Poljanu.

Potrdi se načrt postav zastran razredbe cestnega kosa med Romansom in Klešom — kateri se proglasi skladovnim.

Potrdi se račun depozitov in tujega denara za l. 1886, računa deželno občinskega in gospinskega zaloga za l. 1886 in proračuna istih zalogov za l. 1888.

VI. seja 15. dec. ob 4. uri popoldne.

Tri nove peticije se izročé dotičnim odsekom. Račun gozdorejskega zaloga za l. 1886 in proračun istega zaloga za l. 1888 (poročevalce baron Locatelli) in račun glavnega zaloga za uboge (proč. Dr. Gregorič) se potrdijo brez ugovora po predlogih finančnega odseka.

Peticija cestnega odbora tolminskega, da bi se most čez Idrijo v Tribuši uvrstil med skladovne ceste — se po predlogu pravnega odseka (poročevalce Ivanič) zavrne, ker cestni odbor v svoji vlogi ni dokazal posebne znamenitosti in dragocenosti tega mosta (§. 5. dež. postave 29. aprila 1864).

Nekterim občinam se je po odobrovanju predlogu dovolilo pobirati občinske priklade in davščine za l. 1888 (poročevalce Dr. vitez Josip Tonkli).

Prihodnja seja bo v prihodnji torek. Opozorjamo p. n. častito občinstvo, da ima priti v tej seji na dnevni red zelo važen predlog.

Blagri zedinjene Italije.

Italija je bila srečna pred kaj časom, finančne razmere bile so v lepem redu, razum na Piemontskem ljudstvo je bilo pravično vladano, posebno stročno v avstrijski Italiji. Drugač je postalo, ko so se Piemontčani polastili dežele. Nakladali so prehude davke, priklade, očitnim dobrotnim napravam destokrat jemali glavniče, učne in umetnostne zaklade na tuje vlačili. Vled zvišanih ali novih dajatev se je živež močno podražil, nastajalo pomanjkanje in lakota se je širila ter se stanje vedno hujšalo. . . . Podaniki lombardo-beneškega kraljestva, kateri so popraj ustavljali se avstrijskemu vladarstvu, bi zopet radi prišli pod avstr. vladu. Naj le kdo vpraša prebivalce v Veroni, Padovi, ali celo v Brešiji, in prepričal se bode tega. Vojvoda Laurienski Altea zaterjuje, da je bilo 150 milijonov potrošenih za to, da so Italijani glasovali za piemontsko vladu. Javna uprava se je silno podražila, 30 milijonov stala je skrivna policija. Treba je bilo pridobiti si časnike; en časnikar dobil je 8000 fr., da je pisal ugoden članek o konvenciji dne 15/9. Za inostranske časnike bilo je potrošenih 9 milijonov, samo zato, da so slavo peli zedinjeni Italiji,

jih treba 150. Nimamo upanja, da bode po tej poti kedaj dospela do Jageršč.

7. Roče so letos ne le popravile lansko zga- bo, ampak celo podvojile pridobitev. 17 udov je vendar nekaj manj, ko 3 od sto. Ako bi ne bilo lanske zhubo bilo bi vse drugače. Za 10 od sto jih treba 57. Kakor letos naprej!

8. Pečine se dobre, imajo 5 od sto. Lani so bile zgubile četvrtico, a letos so pridobile šestorico. Za 10 od sto, ali 42 udov je treba letošnje število ravno podvojiti. Zupamo na pegam g. poverjenika.

9. Podmelec je k lanskim 50 pridobil 17 novih udov, zdaj ima 4 od sto. Po letošnji poti do- špé kmali do 10 od sto, ali 188 udov. Le tako naprej!

10. Nemški Rut je bil lani na vrhuncu, ima- ječ čez 10 od sto. Ali s tolike visokosti je padel ja- ko nizko, zgubivši 35 udov. Letos ima 21 udov, kar ni več, ko dobrih 4 od sto. — Čudna prikazen. Kdo je kriv, ali Rutarji, ali poverjenik? Napako je treba popraviti!

11. Obloke stoje kakor pribite pri 11 udih nže tri leta, če tudi ni več ko dobra dva odstotka. Za 10 od sto bi morale imeti 43 udov. Zbudite se vendar po triletnem spanji!

12. Podbrdo je za 1 od sto še slabše od Oblokov! Sicer napreduje, a odleže se malo. K lanskim 12. je pridobilo 5 udov, ali kedaj jih bo 135, ali 10 od sto? Podvizajte!

13. Grahovo je bilo lani od 21 zgubilo kar 10 udov, a ni se potrudilo letos, da bi bilo katerega zopet pridobilo. Zalostno! Za 10 od sto bi trebalo 72 udov, katerih ne bode imelo nikdar, ako bode spalo, kakor letos ali nazadovalo, kakor lani. Naprej, naprej!

14. Stržišče je letos pridobilo dvojico, a vendar je pri zadnjih. 1 od sto je malo več, ko nič. 10 krat po 7 in še ne bo popolaoma 10 od sto. Hitreje naprej!

15. Kamna o je dobro, pridobivši k lanskim 21 še 7 novih udov, ima jih čez 5 od sto. V nekaj letih dospé po tej poti do 52 ali 10 od sto. — Tako velja!

16. Ponikve so za dober 1 od sto slabše ko

in odobrvali in zagovarjali čine in ukrepe italijanske vlade.

Vladni svetniki tudi niso bili odveč varčni; o nekem ministerstvu popili so uradniki za 8000 fr. ru- ma v poletnih 3 vročih mesecih, češ, da si uradniki moči pokreptajo.

Jemali so denar posebno bolnišnicam, sirotišni- cam in drugim enakim zavodom, ter se je velelo, da se mora zanaprej toliko manj bolnikov in revežev v nje sprejemati. Ker je bilo toliko potratnih stroškov, je vlada uradnikom in vojakom dohodke močno zni- žala, stare davke zvikšala, in novih ustanovila. Res, da je finančni minister ravnotežje finanč dosegel, pa pomisliti je treba, s kakovimi sredstvi — in s kaki- mi nasledki za Italijo? Uboštvo, pomanjkanje in la- kota se širi, ter se je l. 1886 160.000 ljudi izselilo v južno Ameriko, kjer upajo ložej preživeti se, ka- kor v tako imenovani blaženi Italiji, kjer so silni davki, pomanjkanje in lakota. Čulo so je večkrat, da so Vipavke ali goriške Brike, ki so pomaranče in drugo robo prodajale, dospervi do naše dežele vsklik- nile: „Oh srečna dež-la! tukaj se bomo vsaj najedle! Tako tudi menda govore Italijani marelarji, brisveci; ki k nam dohajajo s trebulhom za kruhom. Ko sem undan nekemu takemu sestradanemu Italijančku rekel, da se mu slabo godi in nima kaj jesti v Italiji, je uni priterdil in rekel, da je na Laškem le enkrat v letu, to je, vedno gladan, in da se le na Kranjskem počestno najesti zamore. Poglejmo italijanski parlament kaj označuje sledeča dogodba. Družba ital. bankirjev „Reggia cointeresatta“, sklenila je z vladu prav vgo- dno pogodbo zaradi tabačne regije, s tim pristavkom, da tej pogodbi parlament pritrudi; da si družba privolje- nje poslancev zagotovi, razdelila je med nje 2 milio- na frankov. Minister Crispi je zvedel o tem, in ko- misiji naročil, naj to stvar preiskuje.

Komisija je to ravnanje kot nedostojno grajala, pa družega nič ne. Zdaj pa se vzdigla mladi pa mo- žati poslanec Karlo Righotti, ter piše predsedniku zbornice sledeče pismo: „Če mi d- k- la 3 lire ukrade, imam jo za tatico; ker sem pa zvedel, da moji to- varši, ki izmikajo milijone, so le krivi neke nedostoj- nosti, hočem si svojo čast varovati s tem, da svoje poslanstvo ali mandat v Vaše roke nazaj položim. Italija, država, ki obstoji iz krivično pridobljenih dežel, načelo krivice nosi vedno na čelu. Nji ne kaže dru- zega, kakor da se spravi in sprizajaz s papežem. Do- kler sprava s papežem ni doveršena, toliko časa ne bo imela Italija niti terdne podlage za svoj obstanek niti pravega zaupanja in spoštovanja od inostranskih velevlasti.

Prešerna Italija bi si rada pridobila še novih dežel. Torej se je vtaknila v Masavo v Afriki; pa mesto slave žela je ondí ponosna Italija sramoto; ita- lijanske čete so bile lansko leto popolnoma uničene. Italija je dobila to, kar je iskala, in odtistihmal je pač Italija pomizana. B g - laj, da bi jo pamet in re- snica in pravica srečale. (Gl. „Correspl.“)

Kamno. K lanskim 19 so pridobile 5 novih udov. Do 10 od sto ali 69 je še daleč.

17. Drežnica je najboljša v dekaniji tol- mianski z 6 od sto. Letos je pridobila 9 novih k lan- skim 53. udom. Kmali bo imela 10 od sto, namreč 111 udov. Tako je prav!

18. Libušnje je tudi dobro s čez 5 od sto. Korako z dobrimi koraki, pridobivši desetorico novih udov. Za 10 od sto ne treba več ko 55 udov. V 5. letih, pa so doma! Bog!

Vsa dekanija ima 3 1/2 od sto. Najboljša je Dre- žnica, najslabše Stržišče.

XII.

HAZNE DRUGE DEKANJE.

Gradišče si je bilo lansko leto pridobilo k 14. udom 7, a letos je zgubila enega. —

Po odstotkih je prva dekanija Goriška brez mesta z 4 1/2 od sto. — Za njo pridejo dek. St. Peter in Kobarid z dobrimi 4 od sto. — Cerčno, Čer- niče, Kanal in Tolmin imajo okoli po 3 1/2 od sto. — Devinska dekanija z dobrimi, Bolec in Komen s pi- člimi 3 od sto. — Najslabša je dek. Ločniška z le dobrimi 2 1/2 od sto. —

Najslabši dekaniji sti tedaj ona na Kresu — Komenska, in Briška — Ločniška. Čudno, da sta Bric in Kraševce tako zaostala. Bukve jih bodejo, ne marajo za dobre nauke, toliko bolj pa jih menda veseli — ples! V tem si Bric in Kraševce menda zopet podata rokè. Mladina, ako imaš denara zadosti za drage plese, bodeš menda tudi zmogla en goldi- narček za družbo sv. Mohora! Proč s pohujšljivim javnim plesom; zabava in poštno veseli se lahko tudi drugače. Nauk bodi vaša čast, a ne divje rajanje, kovanje in pretepi! Družbe sv. Mohora lope kujgo- bodo marsikomu prihranile kak goldinarček, katere- ga bi sicer zapravil v krčmi. Brici in Kraševci, pri- poročam se Vam toplo — na drugačno svidenje!

Sploh pa je naša družba letos lepo napredovala; Bog dal tudi v prihodnje tako! Amen.

Dopisi.

Iz Tolmina, dne 11. decembra. — Ker še nihče ni poročal o izidu volitve v pomnoženi šolski svet tolminskega okraja za prihodnjo 6 letno dobo, ki se je vršila dne 16. novembra t. l., hočem obja- viti, da se je volitve udeležilo nad 100 volilcev in izvoljen: sledeči gospodi župani z veliko večino glasov: . . . ko v Boleu, P. Podobnik v Cerknem, J. Trebše na Srpenici, J. Devetak v Tolminu, J. Krajnc v Dreženci, M. Kadenaro v Berginju, J. Kofol v cer- kljanskih Ravnih in M. Pirih na St. Viškigori.

Namonil sem se bil, mnogo pisati, ker imam dovolj gradiva, toda čas mi ne pripusti; zato skrčil sem dopis in hočem le nekoliko o tolminski šoli o- meniti.

Lansko leto premeščen jo bil prejšnji voditelj Iv. Gerželj iz Tolmina k av. Luciji in učitelj Dan. Fajgelj na Serpenico, oba iz službenih ozirov. Na- mesto prvega prišel je kot voditelj v Tolminu g. Kristj. Bratina, na mesto Fajgeljna pa gosp. Andrej Vertovec, bivši učitelj v Dolini pri Trstu. S temi promembami zgubila je tolminska fara nenadomestlji- vega organista, kterege namestuje sicer gosp. kaplan Angelj Cargo, se ve da kolikor mu pripuščajo nje- gova kaplanska opravila. Serpeničani so menda s g. Fajgeljnom prav zadovoljni, ker so ravno takega želeli.

S sedanjim voditeljem na tolminski šoli hoče se poprejšno slabo stanje na tej šoli zboljšati.

G. Bratina je res energičen voditelj, kakeršne- ga se je iskalo; toda vsake reči lo, kar je prav. Si- cer naj omenim, da voditeljeva in vsakega učitelja dolžnost je gledati na to, da si otroci v šoli zdravja ne pokvarijo, a v naši šoli se še zdaj, ko smo uže v sredi zime, ne kuri peč. Kdaj se bode peč kurilo, ako ne sedaj? morda meseca julija in avgusta! Po- misliti je vendar, da so otroci slabo obloženi in da v takem mrazu ne morejo v šoli pisati. To je tudi ne- koliko uzrok, da je šola noredno in slabo obiskovana. Potrebno bi bilo dovoliti oddaljenim otrokom, ki ča- kajo popoldanskega pouka, da bi med tem v šoli o- stajali, da bi se ne klatili zunaj šole, da bi jim ne bilo treba stati na mrazu, ampak da bi v šoli na gurkem sedeli in nalogo pisali, namesto da zunaj vsa- koverstne burko in malopridnosti počonjajo? Ali bi se ne moglo prikrbeti v šolskem poslopji vsaj eno posebno sobo, kamor bi se shajali ti otroci? V šol- ski hiši stacujejo 3 učiteljske osebo, katerim je go- tovo šolska mladina toliko pri scci, da bi jo med tem po vrsti nadzorovali in bi s tem odgoji mnogo koristili.

Še nekaj o tolminski čitalnici. Dno 10. t. m sklican je bil občni zbor, pri kojem je bila na dnev- nem redu volitev novega predsednika. Izvoljen je bil z veliko večino g. notar Josip Ivanič, kateri je pa izrekel, da predsedništva ne prevzame. Volilo se je drugič, in zopet je bil izvoljen tar je potem van- der predsedništvo prevzel in obljubil, da bode storil vse, kar je mogoče in potrebno v dosego napredka. Prepričani smo, da gosp. Ivanič bode tudi obljubo izpolnjeval, ako ga bode odbor le koliko kaj podpiral.

Pri občnem zboru meseca avgusta bila je na dnevnem redu premenba društvenih pravil. Pri se- danjem zboru dne 10. t. m. pa niti predsednik niti tajnik nista pičico omenila v svojih poročilih o stanu teh pravil, so li potrjene ali ne. Čudno, da se tega ni omenilo, saj med tem časom ni bilo nobenega zbo- ra, kateri bi bil od premenbe odstopil.

Kaj pomagajo eklepi, ako se jih prezira in ne izvršuje! Ni čuda, da se ni moglo pot in dvajset- letnice čitalničnega obstanka praznovati!

Spod Čavna, dne 9. decembra. Od več stra- ni se sliši in tudi zaduja „Soča“ je nazvanila o neozgo- dah, katere so letos veliko bedo in revščino v naši deželi učinile, Soča pravi med drugim, da le vipav- ska dolina je imela sredno letino. Zdi se mi, da spi- satelj onega članka ni dobro znano, kako letino je imela letos Vipava, zato hočem za nekoliko opi- sati, da javno mnenje o letošnji vipavski letini ne bo napačno. Vsa gorenja stran pod Čavnomo od Solkana do Ajdovščine je imela letos prav slabo letino. Suša je vse pridelke poškodovala. Turšico, koja je glavni pridelok v teh krogih, so na bolj kamenitih njivah vže meseca julija poželi, da še semena niso pridelali, ravno tako tudi fižola ne; krompirja pa tudi manj ko polovico.

Vino je prav dobro, kar ga je, ali malo ga je; pridelalo se ga je le peti del, kakor bi se ga lahko pridelalo; na pr. občina Gojače ga je pridelala 110 Hl., sosedna občina 80 Hl. Sena in otave je tako ma- lo, da morajo ljudje uže zdaj prodajati živino po najnižji ceni, ker vedo, da jim bo sena zmanjkalo.

Iz toga se lahko razvidi, kaka letina je letos v vipavski dolini. Ljudje teh krajev bi tedaj nikakor ne mogli pomagati drugim potrebnim občinam, ker sami potrebujejo pomoči; tretina njih uže zdaj nima zrna žita v hiši. Bati se je slabih nasledkov.

Da knez Höhenlohe skrbi za pomoč Furlanom, je vže prav, ali knezova dolžnost je tudi za pomoč naših ljudi skrbeti, saj so ga tudi naši volili v držav- ni zbor.

Politični razgled.

Poslednje dni se je mnogo pisalo in govorilo o vojski, ker je Rusija poslala obilo vojakov k naši meji. Strah je bil uže precej velik in je uže tudi borse pretresal. Hudega vendar smemo upati, da ne bode, ker se od ruske strani zagotavlja miroljubnost in je vojaška konferenca na Dunaji pod cesarjevim načelnštvom priznala, da od Rusije ne preti še nevarnost vojske tako, da bi bilo uže zdaj treba tudi od naše strani na meji proti Rusiji zbirati vojsko.

Deželni zbori so še le zdaj prav pričeli reševati svoje naloge; dozdej so le bolj v odsek pripravljali predloge za sklepanje. Važnejše in sploh zanimive sklepe deželnih zborov, posebej po Slovenskem, prinesemo pozneje, danes omenim le, da je v češkem deželnem zboru poslanec Gregr hudo napadel naučnega ministra zaradi znanega razpuščenja srednjih šol. Rekel je med drugim:

„Neprijetno mi je, da moram na tem mestu govoriti o zloglasnej naredbi naučnega ministra Gauča, ter mi je prijemati nekoga, ki ni navzoč. Hvaliti naredbe ne morem, kakor je nobeden pravicoljuben človek ne more. Želel bi, da bi na mestu gospoda namestnika sedel naučni minister Gauč, da bi mu z obličja v obličje povedal, kako misli o njem ves češki narod. Ko bi hotel izraziti to narodovo mnenje, moral bi se izogniti oblikam parlamentarne dostojnosti. Doživeli in preživeli smo mnogo sovražnih vlad, pa nobena ni vzbudila proti sebi take razdraženosti v češkem narodu, kakor mladi in baje nadarjeni naučni minister Gauč. Če je nameraval odvrniti od vlade češki narod ter razburiti cele narode, sme z uspehom svojega delovanja biti zadovoljen. Če je hotel dokazati, da je vlada Čehom sovražna, se mu je dokaz sijajno posrečil.

Če je nalog ministra, zadušiti čustvo lojalnosti v prebivalstvu, more pokazati velikanske uspehe. Saj je omajal jedino zanesljivo podlago države, pravičnost. Sedaj dela z našim narodom, kakor s tropo siloma pokorjenih robov. Ne apelujem na namestnika ampak na generala Njega Veličastva, če je umestno v trenutku akutne nevarnosti, v katerem se vzdigujejo tako preteči vnanji črni oblaki, da mora biti država vsako trenutje prisiljena zahtevati od svojih narodov največje žrtve, če je umestno v očigled splošne vojaške dolžnosti vzbujati in gojiti pesimizem celih narodov.

Gospod minister Gauč tepta kulturne nprave brez ozira na pravico in zakon. On ne spoštuje nikacih pogodb. Svoje lastne obljube zatajuje. Obnaša se prav tako, kakor bi bil skaderski paša, ne pa odgovorni minister ustavne države. Ko bi imeli pravo ustavo, bi gospod Gauč ne sedel več na ministerskem stolu, ampak na zatožni klopi. Sedaj vlada pri nas najbrezozirniši ministerski absolutizem.

Triesterca je ponatisnila v politični razgled 14. dne t. m. iz nekega konservativnega lista nastopno izjavo: „Med slovansko duhovščino zapazuje se nagnenje k razkolništvu v korist ruske cerkve. To ni kako prazno govoričanje (frazza), ampak je djanska resnica, katero je videti iz pastirskega lista, kojega so izdali škofje goriške pokrajine na podređeno duhovenstvo. Iz tega vidi se tedaj, da so v deželah goriške cerkvene pokrajine spreobračevalci k ruski cerkvi in njeni vpeljavi časopisi, slovansko ljudstvo in tudi duhovenstvo.“

Triesterca dostavlja temu: „Ti nazori niso pravi. Rekli smo uže v sobotnem listu, da tako gibanje, kot se v pastirskem listu opisuje, v Trstu ni mogoče in ga v resnici ni, niti v Trstu, tudi ne na Goriškem ali na Primorskem. Primorski Slovenci so popolnoma drugačni od „akolitov Slovenskega Naroda“, katerih je sicer le majhen trop, pa kriče, da bi bilo misliti, da vsi Slovenci za njimi stojijo. To pa ni res, ker tržaški Slovenci so dobri avstrijci in dobri katoličani, celo tako dobri, kot nemški in laški trstini.“

Naš dostavek: Nekdo je duhove izval, zdaj pa bi jih rad zopet panal.

Francozom se je po izvolitvi novega predsednika kmalu posrečila tudi sestava novega ministerstva, ker jim prav pogostoma uročuje velike težave. Predsednik je Tirard. Iz prejšnjega ministerstva prestopili so v novo: minister unajnih zadev, Flourens, minister trgovinstva Dautresme in pa Fallieres, ki je sedaj prevzel pravosodno ministerstvo.

Med sestavljanjem novega ministerstva zgodilo se je nekaj, kar dosti jasno osvetluje sedanjí položaj na Francoskem. Bivšega ministra Julija Ferry-a napadel je nek klobočar z revolverjem, je trikrat strelil po njem, ne da bi ga bil teško ranil. Morilec imenuje se Aubertin, in nikakor ne taji svojega dejanja in pa namena umeriti Ferry-a. Ko so ga prijeli in dejali v zapor, našli so pri njem sledeče pisanje: Št. 17 dne 3. decembra 1887. Ako se divjim zverem stavijo zanke, moli se jim tudi vabe. Jutri 10. decembra, soboto, grem v zbornico ter bodem „kugi“ Ferriju poslal karto Herveto, lastnika „Soleil“ in prepričan sem, da mi izdajalec pride v zanko. Takoj ga bodem prebodil ter vzkliknil: Smrt bojazljivcu, proč z oportunistom! To je sovražnik notranjega. Živila Francoska in Ruska, jaz sem Lotarinžan ter se maščujem nad Prusko in Bismarkom. Proč z anarhijo in izrekoma z vladino anarhijo! Živila sloga poštenih republikanov, zelo mnogobrojni so, — Aubertin imenovan Lotarinžan. — Dostavek: Nas je 20, srečkali smo in jaz sem prišel prvi na vrsto. Julij Ferry je št. 17. — Moja naloga je rešena, drugi naj jo nadaljujejo, živila sumarična sodba njegovo vladanje je pri kraju, ter je prost, pot odkazana, mogoče bode sestaviti razumno nesebično, domoljubno ministerstvo, zgodi naj se tako.“ Aubertin pri zaslišanji ni kazal nikakoršnega kesanja. Med drugim je rekel: Te dni bal sem se vojske med državljani, sedaj ste lahko mirni, usmrtil sem Ferry-a, kakor steklega pesa in on sam je več kot 30.000 steklih psov itd. To kaže kolika napetost je med Francozi in Nemci.

Domače in razne vesti.

Presvetli cesar daroval je za pogorele v Lascih 800 glđ. Bog ohrani Njih Veličanstvo! Deželni odbor podaril je pa 1000 glđ. in hranilnice 50 glđ. Slavno!

Prečastiti gospod Fr. Goljevšček odšel je pretoklo sredo s Placuto na svoje župniško mesto v Batuje. Na Placuto pride klapanjevat prečastiti gospod doktorand Fr. Žigon, doma v Ajdovščini.

Vabilo k občenemu zboru slovenske Čitalnice v Gorici, kateri bo dne 17. decembra ob 6. uri zvečer. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo knjižničarjevo. 4. Poročilo denarničarjevo o dohodkih in stroških tekočega leta in o proračunu za prihodnje leto. 5. Volitev treh društvenikov, in pregledajo in potrdijo račune. 6. Volitev novega odbora. 7. Slučajni nasveti, predlogi i. t. d. Odbor.

„Slovensko bralno podporno društvo v Gorici“ imelo je prešlo nedeljo domačo zabavo v Marcinjevih prtiličnih prostorih, kakor je bilo v poslednjem listu „Soče“ objavljeno. Sešlo se je bilo sicer še precej ljudstva, a vendar mnogo premalo; malo čez eno tretino udov. Ako bi ototni vedeli, kako lep večer in prijetna zabava je bila, gotovo bi jim bilo žal, da niso svojemu srcu naklonili tega razveseljevanja saj veselo srca je na pol življenja, pravi prirolovca. Veselo je uže sploh, kjer koli se več dobrovoljnih ljudi snide, da se seznanjajo, prijaznosti navzemajo in k prijateljstvu vnamajo; a v takih družbah se še zmiraj kaj boljšega vidi in sliši, nego v slučajnem snidenji.

Najlepše tega zabavnega večera bil je ljubeznjivi kvartet, ki je mnogo pesnij tako občutljivo pol, da je vsakega ganilo in razvedrilo. Drugi pevci so sicer tudi dobro peli, a vendar kvartet jim je še izvirten izgled dobrega petja.

Posebna živahnost je vzbujalo srečkanje. Sreček se sicer ni bilo razprodalo mnogo, a dobitke so udeleženci zabave po večkrat nazaj podarili, da so se po dražbi razprodajali na korist otroške božičnice, za katero so bili dohodki tega večera namonjeni in na ta način se je bilo nabralo blizo 30 gl. denara, od katerega je polovica čez stroške ostalo za božičnico. Neki ptuj gospod je bil tako prijazen, da je

še posebej daroval 1 gl. za otroško božičnico. Slavno! Med zabavo je bilo več govorov in napitnic, ki so napravile prav dober utis.

Na naše „Bralno in podporno društvo“ smo lahko ponosni. Tu se vidi, kaj zmore dober marljiv, odbor.

V nedeljo imamo volitev odbora za prihodnje leto. Upamo, da komur je dober vspeh društva mar, bo uže vedel, koga voliti v odbor.

Vincencijeva družba. O'hajali smo shod naše družbo dne 11. t. m. s tem, da je bila v jutru ob 7. uri sv. maša v cerkvi sv. Marije Imacolate, ob 11. uri pa občni zbor delavnih udov v prostorih Vincencijevih. Obave slovesni priliki bile ste mnogobrojno obiskani. Študentovsko kuhinjo obiskuje sedaj 34 dijakov, ki se jako revni, sicer pa pridni in delavni. Red v zavodu je vseskozi najlepši. Daroval mu je preč. g. mons. Jože Marušič te dni svoto 8 gl. 78 kr., ki jo je dobil pri zadnji skušnji ljudskih učiteljev kakor izpraševalni komisar. Naj bi dobil blagi dobrotnik, ki vskdar svoje stori, mnogo posnemalcev! Odbor vložil je prošnjo do c. kr. ministerstva za kmotijstvo, da dovo', kakor lani, iz tukajšnega založišča 25 metrov dev brezplačna v kurjavo in netenje ognjišča. Jednako prošnjo v podporo vložil je pri vos. dežel. zboru. Lansko leto in predlanskim dobila je študentovska kuhinja tem potem 100 f.; upati je, da tudi letos prečastiti poslanci svoje storé, saj je to v korist otrok, pripadajočih deželi. Grenka zguba nas je zadela, ki je dne 13. t. m. mnogoletni odbornik in denarničar naše kuhinje in slovenskega oddelka Vincencijevo družbe, preč. gosp. Fran Galjevšček, zapustil nas in odšel v Batuje — Selo, kjer nastopi službo župnika. Naše in naših otrok čestitanje vrlému človekoljubu in delavnemu ter ustrajnemu odborniku naše družbe. Bog mu povrni trud, Bog mu daj mnogo sreče v novi službi. Čestitamo ob enem občinarjem, da so dobili tako izvrstno, delavno in domoljubno ter človekoljubno moč. Nebeški daj mnogo dobrotnikov naši kuhinji!

G. profesor Baar na tukajšnji gimnaziji sprejet je v osmi dietni razred državnih služabnikov.

Gosp. doktorand Fr. Švara, sin ljudskega učitelja v goriškem okraji, dostal je ostri izpit iz državnega prava z odliko. Čestitamo!

Počitnice božične bodo letos na c. kr. gimnaziji, realki, na c. kr. izobraževališči za učiteljice in na vadnicah od 25. decembra ob 4. uri popoldne do 2. januarja 1888.; za to pa odpadejo prazniki šolski o pustu, t. j. pustni ponedeljek in torek. Mladina naša pojde lahko na lepe in v domačem kraji prijetne božične praznike.

Za „božičnico“ deklisčke šole in otroškega vrta so nadalje darovali sledeči p. n. gg.: Dr. vitez Tonkli 2 gl.; Schaffenhauer 2 gl.; profesor Kleinmayer 1 gl.; Monsignor Marušič Andrej 2 gl.; baron Rechbach 1 gl.; Gabrijevčič 2 gl.; Franc Goljevšček 1 gl.; Gerbec 6 gl.; Monsig. Jordan 5 gl.; dr. Nikolaj Tonkli 2 gl.; gospe; Rojic 3 gl.; Lisjak 3 gl.; pl. Jenny 2 gl.; Dalschein 3 gl.; F. C. 1 gl.; gospodi čni: Fornasari 2 gl.; Schaffenhauer 2 gl.; Neimenovana 1 gl.; skupaj 41 gl. Prisrčna hvala! Ljubi Bog naj stotero povrne vse blagovoljne darove v ta blagi namen podeljena!

Vabilo k Božičnici slov. deklisčke dvorazredne šole in otroškega vrta v Gorici, ki se bo vršila dne 22. decembra 1887 v čitalnični dvorani. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Spored. I. del: 1. Petje: Mlatiči. 2. Deklamacija: Učenci pri jaslicah — deklamuje Jeretič Albin, iz otroškega vrta. 3. Petje: Lastovkam — III. berilo. 4. Dvogovor: Dorcas Marija in Ljudmila Eržen — iz otroškega vrta. 5. Petje: Zima. 6. Deklamacija: Najlepši čas — dekl. Volk Marija, iz I. razreda. 7. Petje: Moj dom — iz Slavčeka, III. stopinja. II. del: 8. Igra: „Avgust ni Bog“; Osebe: Sibila Tiburska prorokinja — Strosar Amalija Sabina — Boštjančič Izabela Domitila — Pečenko Helena, Kandida — Nemeč Fortunata (dvorane služabnice) Lidija, poslanka — Oblak Ana, Livija, cesarica (Avgustova soproga) — Princič Jospina; iz II. razreda. Deklacija — Batišič Kristina, Angelj — Obizzi pl. Dora iz I. 9. Deklamacija: Bethlehemski otrokomor — dekl. Boštjančič Izabela, iz II. razreda. 10. Petje: Cesarica pesem. 11. Razdelitev darov. Vodstvo.

Opozarjamo sl. občinstvo, osobito roditelje na to „božičnico“. Lani je bila jako dobro obiskovana; nadejamo se, da bode letos še boljše. Eneke veselice so redke pa zelo zanimive in podučljive. Ako odraši pevajo, deklamujejo ter igre predstavljajo — to je uže bolj vsakdanje in navadno; vse drugače je pa, ako javno nastopi nežna mladina ter s petjem, deklamovanjem in s predstavami kaže, koliko zamore že mlad otrok. Udeležilo se je lanske božičnice mnogo odličnih naših narodnjakov in valjakov, mnogo družin in celo nekoje italijanske narodnosti. Ker je letošnja božičnica gledé mnogovrstnosti programa jako zanimiva in je igra — kakor smo slišali — prav lepa in deklamacije česu primerne, zato se nadejamo, da se sl. občinstvo te božične veselice naših slovenskih šolskih otrok v obilnem številu udeleže.

Poziv na Božičnico, katero napravi podpisano načelnništvo v sredo 21. decembra t. l. ob 3. popoldne v prostorih „Slovenske čitalnice“, via della Pesa št. 1. otročičem, obiskujočim slovensko otroško zabavišče pri sv. Jakobu, katerim se bodo ob enem delila obleka in drugi darovi. Uljudno vabi na to otroško zabavo, Načelnništvo ženske podružnice sv. Cirila in Metoda. V Trstu 7. decembra 1887.

Iz Ajdovščine se nam poroča, da tudi tam se napravi šolski mladeni Božičnica s primerno igro, z deklamacijami in petjem v šolskem postopki dne 22. decembra t. l. ob 2^{1/2} uri popoldne. —

Ker se ne bodo razpošiljala posebna vabila, vabi s tem tukajšnje učiteljstvo uljudno k tej veselici vse dobrotnike in prijatelje šolske mladeži. —

Iz Trsta se piše Sl. Narodu: Za razpisano mesto urednika „Edinosti“ oglašili so se gg. F. Haderlap, L. Žvab, A. Trstenjak, Zakrajšek, učitelj v Gorici, in Jauko Leban, učitelj v Avberju. Odbor odločil se je za g. L. Žvaba ter v seji dne 11. t. m. pooblastil dotično komisijo, da sklene z njim pogodbo. Gosp. Žvab prevzame s 1. dnem januarja uredništvo in opravišтво „Edinosti“.

Vabilo na naročbo nove ruske slovnice za slovenski narod, katera pride na svetlo koncem januarja 1878. Slovnica bo imela tudi rusko berilo z interlinealno slovensko prestavo, tako, da bo vsaka ruska beseda v berilu imela slovenski pomen pod seboj. (869--3)

Cena knjigi je tri gld., — 1 gld. 50 kr. se prodplača koj pri naročbi, 1 gld. 50 kr. pa ko se bo knjiga razpošiljala. Za dijake velja knjiga le 2 gld. 50 kr. — Tiskalo se bude samo toliko eksemplarov, kolikor bo naročnikov. Kdor se ne naroči, torej knjige ne bo mogel v nikaki knjigarni kupiti. — Blagovoli naj se naročiti in 1. gld. 50 kr. zraven naročila vsaj do 16. decembra t. l. poslati Antonu Hudoverniku-u, in Wien, Währing, Wienerstrasse Nr. 64, II. Stock, Thür 18.

Listnica uredništva: Dopis „S Tolminskega“ nam je za ta list prepozno došel; torej pride še le prihodnjic.

SRČNO ZAHVALO

izreka pišočo šolsko vodstvo č. g. vikariju Josipu Tončič, koji je daroval tuk. šolske knjigarni 35 knjig razne vsebine. Dal Bog, da bi lepi nauki rodili tudi dober sad v sreih mladih mnogoštevilnih bralcev! To bi bila gotovo najlepša zahvala č. g. darovatelju.

ŠOLSKO VODSTVO V OPATJEMSELU,
dne 10. decembra 1887.

P. Medvešček,
učitelj.

JOŽEF CULOT,

trgovca na debelo in na drobno

V RAŠTELJI,

naznanja slavnemu občinstvu, da ima v svoji štacuni veliko zalogo vsakovrstnih igrač, novostij in različnih punčik z obleko in brez nje, razne vrste volnenega blaga, rokavice, črne ovratne rute za duhovnike, zapestke raznih vrst, škornje, volnene čevlje za zimo s podplati in brez njih, vsake velikosti, in prav mnogo drugih rečij: najfinije podobice iz Pariza, svetinj, razpela vsake vrste, tudi z nikla in bele kosti s stojalom, kipe, rožne venco najrazličnejših vrst in tudi z bisernih matic, najfinije na verižici s srebra itd.

Vrtna semena zagotovljena.

Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Črnilo od Rich. Gaertnerja,
ki naredi čevlje svetle.

ne da bi jih bilo treba s četjto v-glazjati in ostanejo svetli tudi v mokrem. Uradno je preskušano in potrjeno, da usnju ni škodljivo in da je najboljšee med sedanjimi mazili.

Vpeljano je pri vojakih. Gledati je na varstveno znamenje. Napravilja go. tovarna Rich. Gaertner na Dunaji, Giselstr. 4, Part.

Steklenica velja 1.0 kr.; s pošto naročeni velja ta 2 stekle nci 1 gl. 30 kr., 6 steklenic 3 gl. 12 kr., 12 steklenic 4 gl. 80 kr. V Gorici se dobi pri E. Gentileju v gosposkih ulicah št. 10

Bicikli in tricikli iz prvih angleških tovarov

H. Bock-a za Dunaji, III. Hauptstrasse št. 72.

Ceniki se dopošiljajo brezplačno.

Na prodaj

po dobrih pogojih je v Ajdovščini hiša št. 16, katera je posebno priležna za gostilnico, ker je v sredi trga na državni cesti in ima velike prostore, hleve in tekočo vodo.

Kdor hoče kaj več izvedeti, naj poprašja Jožefa dokt. Jakopič-a, odvetnika v Gorici.

MARTIN POVERAJ,

civilski in vojaški krojač.

JEDINA IN MAJVEČJA

krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna

Narejene Obleke.

Zimska obleka	od gld. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.— "
Zimske hlače	2.50 "
Zimska suknja	9.— "
Salonska obleka	25.— "
Obleka za dečke	1.75 "

V Gorici, na Travniku,
nasproti vojašnici.

Naročbo se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Samo sredi Raštelja št. 7.
Na debelo — na drobno.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Bogata zaloga: norimberškega in galantarijskega blaga, lepoticja, dišav, igrač, nogovic, šivnih priprav, sukanca in preje, krojaških in čevljarskih potrebščin, priprav za potnike in kadilce, cigaretnega papirja, celuloidnih zavrtnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; posebnost: najfinije iglo za šivalne stroje.

Strune za rana godala, in sicer za: gosli, citare, kitaro, bas, glasovir itel.

Za pomladno setev se najtopleje priporočajo

Raznovrstna semena
zelenjav in trav.

Na drobno in na debelo.

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v nunskih ulicah h. št. 14,

sprejema v tisk knjige, knjižice, časnike, vizitne liste, vabila, okrožnice, sonete, peti cije, cenike, jedilne liste, bolete, vozne in mrtvaške liste, žalna pisma in vsakršna dela, ki spadajo v delokrog tiskarske umetnosti po prav nizkih cenah.

Tiskarna ima v zalogi vsakovrstnih tiskanic za cerkveno rabo, kakor: za spričevala, račune, dnevnik, zapisnike, pregled, razkaze, posnetke, kanonske table, matice (matrike) za krst, birno, zakou, smrt, velikonočne liste, kakor tudi za popis duš (status) v latinskem, slovenskem, italijanskem in newškem jeziku itd. itd.

Tiskarna daje poročstvo za natančno in hitro postrežbo in za nizkost cen.

Knjigotržec J. Palik,

v Gorici na Travniku

ima veliko zalogo vsega, kar spada v področje knjigotržstva in točno izvršuje vsa naročila časopisov in muzikalij. Pri njem se dobe vse raznovrstne šolske knjige, papir, pisanke, svinčniki, peresa in vse, česar se potrebuje v šoli in v uradnji. On prodaja po najnižje mogoči ceni. Gg. uči eljem pa cene še posebno znižuje.

Priporočuje se p. n. častitomu občinstvu, da bi blagoljno hodilo k njemu nakupovat in naročevat.

Služabnica,

ki je zmožna gospodiniti v priprosti družini v Gorici s potrebno pomočnico in zna otroke oskrbovati, dobi službo, ako se takoj oglasi pri uredništvu „Soče.“

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda Dr. E. viteza Štöckla, c. kr. vladnega svefovalca in deželno-saritefnega poračevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsakej steklenici priloženo) — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., poštno stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. ono, lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih, in sicer na Goriškem v Gorici: Cristofoletti, Kürner in Pontoni; v Ajdovščini: Guglielmo; v Cervignanu: Lovisoni; v Gradščini: Coassini; v Gradu: Pasqualis; v Trzinu: Ciuta; v Tolminu: Palisca.

MLAD ORGANIST

išče si v Gorici službe in podučevanja o klavirji.

Oglasila sprejema uredništvo „Soče“.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Čo se lo rabijo nekoliko dni, olajšajo in prečenejo prav kmalu najredovnatije želodčne bolezni. Prav izvrširo vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti čevosnim boleznim in proti glisam, pri ženskih mesečnih nadožnostih, zoper beli tok, božast, zoper bije sren ter čistije pokvarjeno kri. Ono ne pregrejajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljavo pa edino v lekar-nici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Ma-donna v Korminu. Ena steklenica stano 30 novcev.